

घसः, पुं, (घसति भक्षयति अन्धकारम् । घस + रक् ।) दिनम् । हिंसे चि । इति मेदिनी । रो३०॥
 (यथा, पञ्चदश्याम् । ६ । १८५ ।
 “रात्रिघसौ समिधोधावृन्मौलनमिनीलने ।
 तूष्णीभावनमनोराज्ये इव खडिलयाविमौ ॥”)
 घा, स्त्री, (हन् + डः । इत्य धत्वम् । टाप् च ।)
 काशी । घातः । इति मेदिनी । घे । १२॥
 घाटः, पुं, (घटते सङ्गच्छते शिरोऽनेन देहे इत्यर्थः ।
 घट + करणे घञ् ।) घाटा । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥ (घाटा अस्यास्तीति । “अश्व आदिभ्यो-
 ऽच् ।” ५ । २ । २७ । इत्यच् । घाटाविष्टि,
 जि । इति अतृप्तिलब्धोऽर्थः ॥)
 घाटा, स्त्री, (घाटा विद्यतेऽस्मिन् इति घाटः ततः
 टाप् ।) यीवापञ्चाङ्गाः । घाड़ इति भाषा ॥
 तत्पर्यायः । अवटुः २ कटाटिका ३ । इत्य-
 भरः ॥ शिरःपञ्चातृसन्धिः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 घाटः ५ कटाटी ६ । इति शब्दरत्नावली ॥
 घाटिका ७ । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 (“दोषास्तु दुष्टास्त्येव समन्तां
 संपीष्य घाटां सुरक्षां सुतीक्ष्णाम् ॥”
 इत्युत्तरतन्त्रे पञ्चविंशेऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥)
 घाटिका, स्त्री, (घाटा + स्तार्थे कन् । टाप् अत
 इत्वच् ।) घाटा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (यथा,
 पञ्चतन्त्रे गङ्गादत्तप्रकरणे । ४ । २५ । “अथ
 कूपमासाधारणघट्टघाटिकाभार्गव्ये सर्पस्तेनात्मना
 खालयं नीतः ॥”)
 घाण्टिका, पुं, (घण्टया चरतीति । चरतीति ठक् ।)
 यो बहुभिर्मिलित्वा स्तुतिं पठति सः । यो
 देवताद्ये घण्टाघातेन शंसति स आवाण्वाखः ।
 इति खामी । इति सारसुन्दरी ॥ (यदुक्तम् ।
 “राज्ञः प्रबोधसमये घण्टाशिल्पास्तु घाण्टिकाः ॥”)
 तत्पर्यायः । घाटिकः २ । इति भरतः ॥
 चाक्रिकः ३ । इत्यभरः । २ । ८ । ६७ ॥ अन्यच्च ।
 “मिलिता बहुवो ये तु भवेयुः स्तुतिकारकाः ।
 चाक्रिकास्ते निगदिताचक्रिका अपि कुञ्चित् ॥
 घण्टावाद्यस्त्रावका ये घाण्टिका घण्टिकाश्च ते ॥”
 इति शब्दरत्नावली ॥
 घुस्तरुचः । इति हारावली । १०७ ॥
 घातः, पुं, (हन् + करणभावादौ घञ् । “हन्स्त्वो-
 ऽचिखलोः ।” ७ । ३ । २२ । इति हन्स्त्वो-
 कारोऽन्तादेशः । “हो हन्स्त्विमेव ।” ७ । ३ ।
 ५४ । इति कुल्लव ।) काळः । प्रहारः ।
 इति मेदिनी । ते । १७ ॥ (यथा, गोः रामा-
 यणे । ६ । ६८ । २४ ।
 “सुहिभिः पाण्डिघातेष्व बाहुघातेष्व शोभने ।
 घोरेर्जातुप्रहारैश्च नयनाश्चनगीर्जने ॥”)
 अङ्कपूरणम् । यथा । “समन्निघातश्च घनः
 प्रदिष्टः ।” इति लीलावती ॥ (वधः । यथा-
 पञ्चतन्त्रे । १ । ३१२ ।
 “यदे शत्रुमपि प्राप्तं विश्वस्तमकुतोभयम् ।
 यो हन्यात् तस्य पापं स्वाच्छतत्राण्यघात-
 जम् ॥”

लुण्ठनम् । यथा, मनुः । ६ । २७४ ।
 “यामघाते हितामङ्गे पथि मोवाभिदग्धने ॥”
 “यामघाते यामलुण्ठने तस्करादिभिः ।” इति
 कुल्लवम् । ३ । १६२ ।
 “माणान्तौ तु सहिषी शस्यघातस्य कारिणी ॥”
 भङ्गः । उच्छेदादिर्वा । यथा, पञ्चतन्त्रे । १ ।
 सञ्जीवककथायाम् । “प्रोवाच भी शेषभागे
 अयुक्तं मया पापेन कृतं सञ्जीवकं यापादयता
 यस्माद् विश्वासघातादस्य मारुति पापतरम् ॥”)
 घातकः, जि, (हन्तीति । हन् + क्तृल् । चिति-
 तान्तादेशे कुल्लम् ।) हननकर्ता । यथा,—
 “गौरीमाधवयोर्भोता राधिका शिवसन्निधौ ।
 इन्दुः कुसुदहन्ता च सूर्यः कमलघातकः ॥”
 इति विदग्धसुखमङ्गलम् ॥
 (तथा च मनुः । ५ । ५१ ।
 “संस्कर्ता चोपहर्ता च खादकश्चेति घातकाः ॥”)
 घातनं, स्त्री, (हन् + णिच् + भावे लुट् ।) हन-
 नम् । वधः । यज्ञार्थपशुवधः । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥ (यथा, महाभारते । २ । ४४ । ४० ।
 “पशुवद्घातनं वा मे दहनं वा कटागिना ॥”)
 घातनः, जि, (हन्ति मारयतीति । हन् + कर्त्तरि
 लुट् । स्तार्थे णिच् ।) वधकर्ता । इति सिद्धान्त-
 कौमुद्यामुणादित्तिः ॥ (केचित्तु एतस्य प्रामा-
 दिकत्वमुक्तम् । “हन्तेर्धन्नादन्तयोर्धत्वत्वे ।”
 ५ । ४२ । इत्युणादिरुच्येन हन्तेर्धुनिकृते आद्यन्त-
 योर्धत्वत्वे घतनः । इत्युक्तञ्चात् । अतः सुधीभि-
 च्छिन्त्यम् ।)
 घातिः, पुं, (हन् + इण् ।) पक्षिवन्धनम् । इत्यु-
 णादिकोषः ॥ प्रहरणम् । इति संचित्तसार-
 उणादित्तिः ॥
 घातिपक्षी, [नृ] पुं, (घातः घातकः पक्षीति कर्म-
 धारयः ।) श्येनपक्षी । इति हारावली । ८६ ॥
 घातुकः, जि, (हन्तीति । हन् + “लघपतपदस्या-
 भूतृष्वहनकमगमश्च उक्त्वा ।” ३ । २ । १५४ ।
 इति उक्त्वा ।) हिंसः । क्रूरः । इत्यभरः । ३ ।
 १ । ४७ ॥ (यथा, अथर्ववेदे । १२ । ४ । ७ ।
 “ततः किशोरा न्ययन्ते वतुषां घातुकोऽकः ॥”)
 घातं, जि, (हन्त्येतौ हन्तुमर्हौ य इत्यर्थः ।
 हन् + स्यत् ।) हननयोग्यम् । इति आकर-
 णम् । (यथा, पञ्चतन्त्रे । ३ । २२८ । “ततो
 मम सुखधावाः सञ्जाताः ॥”) [हेमचन्द्रः ॥
 वारः, पुं, (घृं सेचने + घञ् ।) सेचनम् । इति
 घातिका, पुं, (घृतेन निवृत्तः । इति ठञ् ।)
 घृतपूरः । इति हेमचन्द्रः ॥ (घृतसंयुक्ते जि ।
 यथा, पञ्चतन्त्रे । ५ । ३५ ॥ “अन्यस्य घातिका-
 भोजनं दत्तम् ॥”)
 घासः, पुं, (घस्तेऽसौ पशुभिरित्यर्थः । घस् +
 कर्मणि घञ् ।) गवाददीनद्यव्यविशेषः ।
 तत्पर्यायः । यवसम् २ । इत्यभरः । २ । ५ । १६७ ॥
 यवसः ३ जवसः ४ । इति भरतः ॥ यवायम् ५ ।
 इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, पञ्चतन्त्रे । ४ । ५१ ।

घासिः, पुं, (घसति भक्षयति ह्यमिति । घस +
 “अनिघसिभ्यमिण् ।” उणा ४ । १३० इति
 इण् ।) अग्निः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा,
 ऋग्वेदे । १ । १६२ । १४ । [देवेभ्यस्तु ॥”)
 “यच्च पथौ यच्च घासिं जघास सञ्जा ताते अपि
 चिण, इ ड गृहणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
 आत्म-सकं-सेट् ।) इ, घिस्त्राते । ड, घिस्त्रते ।
 घेघिस्त्राते । इति दुर्गादासः ॥
 घु, ड अग्नौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-आत्म-
 अकं-अनिट् ।) ड, घवते । इति दुर्गादासः ॥
 घुः, पुं, (घुह् अग्नौ + भावे बाहुलकात् घुः ।)
 अग्निः । इति जटाधरः ॥
 घुट, ड लृ परिवर्त्त । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
 आत्म-अकं-सेट् ।) परिवर्त्ता गतवतः प्रत्या-
 गमनं विनिमयो वा । ड, घोटते नदी । लृ, अघु-
 ट्वा । इति दुर्गादासः ॥ (यथा, कविरहस्ये १४६ ।
 “यस्य खाघोटते दक्षो नाश्वतार्थः कुतश्चन ॥”)
 घुट, शि प्रतिहतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-
 परं-सकं-सेट् ।) शि, घुटति अघुटौत् शत्रुं
 मूरः । लुघोट । इति दुर्गादासः ॥
 घुटः, पुं, (घुट् प्रतिहतौ + संज्ञार्था अच् ।) चरण-
 यन्त्रिः । इति हेमचन्द्रः ॥ [कोषः ॥
 घुटिः, स्त्री, (घुट + इण् ।) गुल्फः । इति हिरूप-
 घुटिका, पुं, (घुट + ठन् ।) गुल्फः । इति हेम-
 चन्द्रः ॥ [भरः । २ । ६ । ७२ ॥
 घुटिका, स्त्री, (घुटिक + टाप् ।) गुल्फः । इत्य-
 घुटौ, स्त्री, (घुट् + इण् । “लटिकारान्तादन्तिनः ।”
 इति डौव ।) गुल्फः । इति हिरूपकोषः ॥
 घुड, शि याघाते । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-
 परं-सकं-सेट् ।) शि, घुडति अघुडौत् । इति
 दुर्गादासः ॥
 घुण, ड अमये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-आत्म-
 सकं-सेट् ।) ड, घोणते । इति दुर्गादासः ॥
 घुण, इ ड गृहणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
 आत्म-सकं-सेट् ।) इ, घुस्त्राते । ड, घुस्त्रते
 नोघुस्त्राते । इति दुर्गादासः ॥
 घुण, श्र अमये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-
 अकं-सेट् ।) श्र, घुणति घोषिता । इति दुर्गादासः ॥
 घुणः, पुं, (घुणति काष्ठं भक्षयन् काष्ठान्तरं भास्य-
 तीति । घुण अमये + “इगुपघज्ञाप्रौकिरः कः ।”
 ३ । १ । १३५ । इति कः ।) काष्ठकर्मिः । (यथा,
 सुश्रुते सूत्रस्थाने । ६ अध्याये । “घुणोपहत-
 काष्ठवेगुनलनालीशुष्कालाडुमुखेभ्यश्च ॥”)
 तत्पर्यायः । काष्ठवेधकः २ । इति लिङ्गादि-
 संयहटीकायां भरतः ॥ काष्ठलेखकः ३ । इति
 भूरिप्रयोगः ॥
 घुणवक्त्रभा, स्त्री, (घुणः वक्त्रमो यस्याः । घुणस्य
 वक्त्रभा वा ।) अतिविधा । इति भावप्रकाशः ॥
 (यवहारोऽस्या यच्च तदुपधा,—
 “कुटजलक्ष्णं तार्क्ष्यं मार्क्षिकं घुणवक्त्रभाम् ।
 पिवेत्तुलनीयेन—
 इति वामटे चिकित्सास्थानेऽध्याये ॥